

i Tanker om: „Skulde jeg ogsaa have faaet nogle saadanne?“ Og saa sagde han, at det var bedst at undersøge det nu og han har undersøgt det, altsaa et Par Dage efter den 1. Februar, hvor man opgør sin Indtægt og Formue. Den højtærede Udenrigsminister synes altsaa ikke at have haft nogen Erindring fra nogle faa Dage i Forvejen om, hvorledes Forholdet var.

Nu siger han: Jeg har opgjort det, og Forholdet er det, at jeg har modtaget dem, og det kan man maaske angribe mig for. Jeg gør opmærksom paa, at det, som Udenrigsministeren har meddelt, falder ikke nu ind under den Sætning i Landmandsbankkommissionsberetningen, som jeg citerede særegent. Den falder ind under den første Sætning om, at de største Poster var forbeholdt de store Ledere, Finansmænd og saadanne. Ja, en saadan var altsaa Udenrigsministeren. Deri er der intet mærkeligt. Naar man sidder i den Stilling, som Udenrigsministeren den Gang gjorde, er der intet mærkeligt i, at han, naar han tegner sig for Ballin-Hertz Aktier, bliver foretrukket, thi saadan er Ordningen, at de store Selskaber begunstiger hinandens Ledere paa den Maade, at naar man laver en Emission, der udbydes til 110, skønt man ved, at Aktierne Dagen efter er 300 værd, fordeler man dem ved Aktietegningen paa den Maade, at de tilfalder saadanne Mænd, ja, som f. Eks. daværende Direktør Cold. Saadan foregaar det, og det er der formentlig ikke noget at sige til, saa længe man tilhører den Kreds, som man den Gang tilhørte, for saadan gjorde de alle. Men det danner ikke Basis for at være Udenrigsminister i en Tid, hvor man undersøger disse Sager, at have tilhørt denne Kreds og have nydt de særlige Fordele, som knytter sig dertil.

Jeg har maattet sige et Par Ord om de Ting, som Justitsministeren fremførte i sin Afbigtstale for at undskylde sin Adfærd i Gaar. Denne Adfærd er efter min Opfattelse uundskyldelig, den, der foretog det, han foretog sig i Gaar, kan ikke være Justitsminister i Landet. Men nu er det jo muligt, at Afstemningen her vil vise, at de Konservative og Venstre ønsker af en eller anden Grund, at den Mand, hvis Holdning de misbilliger, skal vedblive at være Justitsminister, og saa gaar vi, naar vi har slidt denne Justitsminister de to tilbageværende Maaneder, til Valg for at spørge Befolkningen, om den ønsker, at vi skal have en Justitsminister, der er blevet misbilliget af alle her i Rigsdagen. Jeg skal tillade mig at anbefale de ærede Medlemmer at overveje, om denne Situation er at fore-

trække fremfor en Afgørelse i Dag, der klart og rent siger det, som alle siger, at man misbilliger, at Justitsministeren i Gaar oplæste et Brev, som han tilføjede, at han havde modtaget fra et Medlem af Bankkommissionen med Tilladelse til at oplæse det. Det har alle misbilliget i Dag. Men lad os saa sige det alle sammen,

H. O. Hansen: Det høje Ting staar i Dag overfor to Dagsordener, uagtet vi i forrige Uge hørte af Socialdemokratiets Formand, at der ikke ved denne Lejlighed vilde blive Forslag om Dagsordener overfor Ministeriet. Jeg fandt, at Socialdemokratiets Ordfører da i sin Motivering var inde paa det rigtige. Vi staar snart overfor et Valg, og der er derfor ingen Grund til ved denne Lejlighed, hvad enten man billiger eller misbilliger Ministeriets Politik, paa dette Tidspunkt, faa Maaneder før et Valg, at stille en Dagsorden. Imidlertid kender vi jo Grunden til den Dagsorden, der er stillet af det ærede Medlem Hr. Rode, og jeg forstaar ogsaa meget vel den Indignation, der har gjort, at det ærede Medlem har kunnet stille en Dagsorden. Men efter at den højtærede Justitsminister har beklaget her i Tinget at have gjort Brug af det Brev, som Landstingsmand, Dr. Brandes har sendt til Etatsraad Glückstadt — og som jo for øvrigt ikke i nogen Maade stiller Forholdet mellem Dr. Brandes og Etatsraad Glückstadt i en ny Belysning, man vidste jo, hvilket Syn Dr. Brandes, som for øvrigt alle fremragende Finansmænd eller fremragende Politikere i dette Land, havde paa Etatsraad Glückstadt i 1921 —, efter at den højtærede Justitsminister har beklaget i Kampens Hede at have benyttet dette Brev uovervejnet, er det ikke paa sin Plads saa kort Tid forud for Valget at rejse en Ministerstorm her i Rigsdagen. De fleste af os — jeg ved ikke, om det gælder for det ærede Medlem Hr. Rode — har vel i Kampens Hede sagt Ord, som vi bagefter har beklaget, og den højtærede Minister beklager jo i Dag at have gjort Brug af dette Brev, ligesom jeg for mit Vedkommende i høj Grad maa beklage, at Ministeren benyttede det. Men det forekommer mig, at Hensynet til det Lovgivningsarbejde, vi staar midt i, maa være det overvejende, nu da Valget kommer om faa Maaneder.

Forholdet vilde være et andet, hvis der var flere Aar til Valget, men nu kan der gaa 2, maaske 4 Maaneder, men vi ved, at Valget skal afholdes i denne Sommer. Og jeg mener, at Valget da maa staa om vor økonomiske Politik, den Skattepolitik